

Μακαριώτατε Μητροπολίτα Σόφιας καὶ Πατριάρχα πάσης Βουλγαρίας, λίαν ἡμῖν
ἀγαπητὲ Ἀδελφὲ καὶ Συλλειτουργγὲ κύριε Δανιήλ!

Σεβασμία τῶν Ἱεραρχῶν χορεία,

Ἐξοχώτατοι ἐκπρόσωποι τῶν διπλωματικῶν ἀρχῶν,

Εὐλαβέστατοι κληρικοὶ παντὸς βαθμοῦ,

Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες,

Εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα!

«Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ
κτίσις διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων
πέπαυται καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας!»

Μέσα εἰς τὴν μεγάλην ταύτην χαρὰν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ σεπτῇ Γεννήσει τοῦ
Θεανθρώπου Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπὸ χθὲς
πανηγυρίζομεν, δευτέραν ἀγαλλίασιν χαίρεται σήμερον ἡ ποτνία Ἁγία τοῦ Χριστοῦ
ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλη Ἐκκλησία, ἐπὶ τῇ Εἰρηνικῇ Ἐπισκέψει εἰς αὐτὴν τοῦ
Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Σόφιας καὶ Πατριάρχου πάσης Βουλγαρίας κυρίου
Δανιήλ! Ὡς εὖ παρέστητε, Μακαριώτατε καὶ πεφλημένε ἅγιε Ἀδελφέ, μετὰ τῆς
τιμίας Συνοδείας Σας, εἰς τὰς ἱερὰς αὐλὰς τῆς κοινῆς πάντων ἡμῶν Μητρὸς καὶ
Τροφοῦ Ἐκκλησίας! Εἰς τὰ ἴδια ἦλθετε, καὶ ὡς ἴδιον Ἀδελφὸν Σᾶς παραλαμβάνομεν!
Σᾶς ὑποδεχόμεθα μὲ θερμὰ αἰσθήματα ὑψηλῆς τιμῆς εἰς τὸ ἡγιασμένον ὅσον καὶ
μαρτυρικὸν Φανάριον!

Οἱ ἱεροὶ δεσμοὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μετὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ εἶναι,
ὡς γνωστόν, ἀρχαῖοι, ἐξικνούμενοι μέχρι τοῦ Θ' αἰῶνος καὶ τῆς εὐκλεοῦς
Πατριαρχίας τοῦ ἐπιφανοῦς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀγίου Φωτίου τοῦ Μεγάλου,
ὁ ὁποῖος ἐπέδειξεν ἰδιαίτερον καὶ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἐκχριστιανισμὸν
τῶν Σλαβικῶν ἐθνῶν. Ὁ τότε Ἠγεμὼν τῶν Βουλγάρων Βόρις, βαπτισθεὶς καὶ λαβὼν
τὸ ὄνομα Μιχαήλ, ὑπῆρξε πνευματικὸν τέκνον τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου, ὁ ὁποῖος τὸν

προσεφώνει «περιφανέστατον καὶ ἡγαπημένον υἱὸν αὐτοῦ, τῶν ιδίων αὐτοῦ πνευματικῶν ὠδίνων εὐγενὲς καὶ γνήσιον γέννημα»! Τοὺς ἰδίους ἀκριβῶς λόγους τοῦ Πατριάρχου Φωτίου πρὸς τὸν Βόριδα-Μιχαήλ δύναται νὰ λέγῃ σεμνυνομένη ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινου-πόλεως δι’ ὅλον τὸν εὐσεβῆ λαὸν τῆς Βουλγαρίας! Καὶ ναὶ μὲν ὑπῆρξαν κατὰ καιροῦς, φθόνῳ καὶ συνεργείᾳ τοῦ πονηροῦ, ταραχώδεις διακυμάνσεις εἰς τὰς διεκκλησιαστικὰς σχέσεις ἡμῶν, λίαν ἐκάστοτε ὀδυνηραί, εἰς ἐξωεκκλησιαστικοὺς συνήθως παράγοντας καὶ παρεμβάσεις ὀφειλόμεναι, οὐχ ἥττον τὸ φίλτρον τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης οὐδόλως ἡλαττώθη καὶ ὁ ψυχικὸς ἡμῶν σύνδεσμος οὐδέποτε ἐξέλιπεν! «Ἀλλήλων μέλη ἐσμέν», ἀχωρίστως καὶ ἀδιαιρέτως ἡνωμένοι ἐν τῇ κοινῇ Πίστει καὶ ὁμολογίᾳ, τῇ κοινῇ ἀγιοπνευματικῇ ἐμπειρίᾳ καὶ τῇ κοινῇ ἐλπίδι τῆς ἐν Χριστῷ αἰωνίου ζωῆς καὶ σωτηρίας! Καὶ «τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ... ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;» Μαζὶ μὲ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον πεπείσμεθα ὅτι «οὔτε θάνατος, οὔτε ζωή, ... οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (Ρωμ. η´, 35 καὶ 38-39). Αἱ ἀδιάκοποι ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Θεὸν εὐχαὶ καὶ πρεσβεΐαι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ὅποιας τὴν Σύναξιν σήμερον ἐορτάζομεν, καθὼς καὶ τῶν Ἀγίων Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου τῶν Ἰσαποστόλων, Βόριδος, Ἐνραβότα, Κλήμεντος Ἀχρίδος, Ναοῦμ Πρεσλάβας, Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, Εὐθυμίου Τυρνόβου, Ἰωάννου τῆς Ρίλας καὶ τῶν λοιπῶν κοινῶν ἡμῶν Ἀγίων καὶ οὐρανίων προστατῶν, μᾶς ὠδήγησαν εἰς τὴν κατόπιν τῆς θυέλλης μεγάλην ἐκείνην χαρὰν τοῦ 1945, τῆς ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βενιαμὶν δηλονότι πλήρους ἀποκαταστάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν κοινωνίας διὰ τῆς ἄρσεως τοῦ ὀδυνηρᾶς μνήμης Σχίσματος, καὶ ἀργότερον, κατὰ Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1961, ἐπὶ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, τῆς πλήρους κανονικῆς ἀναγνώρισεως τῆς Πατριαρχικῆς ἀξίας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας. Ἐπισφράγισις τῶν μεγάλων ἐκείνων καὶ χαροποιῶν γεγονότων ὑπῆρξεν ἡ ἐπίσημος Εἰρηνικὴ Ἐπίσκεψις τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Βουλγαρίας κυροῦ Κυρίλλου ἐνταῦθα τὸ 1962 καὶ ἡ συλλειτουργία μετὰ τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου. Ἦκολούθησαν αἱ εὐλογημέναι Πατριαρχίαι τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Βουλγαρίας Μαξίμου καὶ Νεοφύτου, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἀγαθαὶ διεκκλησιαστικαὶ ἡμῶν σχέσεις διηυρύνθησαν καὶ ἐστερεώθησαν ἔτι περισσότερον.

Καὶ ἡμεῖς ἐπραγματοποιήσαμεν ἐπισήμους ἀντιστοίχους ἐπισκέψεις εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ ἐψηλαφήσαμεν τὴν γνησιότητα τῶν ἀγαθῶν πρὸς ἡμᾶς αἰσθημάτων καὶ τὴν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὐλάβειαν καὶ ἀγάπην κλήρου τε καὶ λαοῦ τῆς αὐτόθι Ἐκκλησίας, τυχόντες πάντοτε θερμῆς ὑποδοχῆς καὶ σπουδαίας ξενίας! Καὶ ὅταν ἐσωτερικὸς διχασμὸς ἐτάραξεν, ὡς μὴ ὥφελε, τὴν εὐστάθειαν καὶ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, ἀρμοδίως παρακληθέντες παρὰ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Μαξίμου, καθηκόντως σπεύσαντες συνεκαλέσαμεν, συμφώνως πρὸς τὰ ἱεροκανονικὰ θέσμια καὶ προνόμια τοῦ Ἀποστολικοῦ καὶ Οἰκουμενικοῦ τούτου Θρόνου, τὸ 1998, ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἡμῶν, Μείζονα καὶ Ὑπερτελῆ Ἱερὰν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Σύνοδον πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ φλέγοντος τούτου ζητήματος, ὅπερ καὶ θεῖα συνάρσει ἐπετεύχθη, καὶ ἤδη, τῶν πληγῶν τοῦ σχίσματος ἐκείνου ἐπουλωθεῖσιν καὶ τῆς θεοφιλοῦς εἰρήνης ἐν ἀγάπῃ κρατησάσης, ὑπάρχει πλέον ἐν Βουλγαρίᾳ μία ποιμνὴ, εἷς Ποιμὴν, ἱκανός, θεοφιλὴς καὶ ἄξιος, ἡ Ὑμετέρα σεβασμία Μακαριότης, φίλτατε Ἀδελφε κ. Δανιήλ. Δόξα τῷ Θεῷ πάντων τούτων ἕνεκεν!

Καὶ ἰδού, σήμερον, ὅταν ζωηρὸς ἐξακολουθῇ νὰ ἀκούεται ὁ ἀγγελικὸς ὕμνος «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», οἱ δύο Προκαθήμενοι ὁμοῦ, ὡς οἱ ταπεινοὶ ἐκεῖνοι ποιμένες τῆς Βηθλεέμ, καταθέτομεν τὴν εὐλαβῆ προσκύνησιν ἡμῶν, καὶ τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ὁποίων ἡγούμεθα, ἐνώπιον τοῦ ἀρτιγεννήτου Ἑμμανουήλ, τοῦ Θεοῦ τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Ἀγάπης, ἐν τῇ νοητῇ φάτνῃ ταύτῃ τοῦ πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Καὶ προσκυνοῦντες τὸν Χριστὸν ἀνανεοῦμεν ἐνώπιόν Του ἐν εἰλικρινεῖα καρδίας τὴν ἀταλάντευτον κοινὴν ἡμῶν ἐπιθυμίαν πρὸς ἀδελφικὴν ἐν τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ εἰρηνικὴν συμπορείαν καὶ ἀγαστὴν ἐν ἀμοιβαίᾳ τιμῇ καὶ ἀγάπῃ συνεργασίαν διὰ τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως, τὸν καταρτισμὸν τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, τὸν ἁγιασμὸν τῶν πιστῶν, τὴν ἀσφαλῆ διαφύλαξιν τῆς τιμαλφοῦς κοινῆς ἡμῶν πνευματικῆς πατρικῆς κληρονομίας καὶ τὴν καλλιτέραν καὶ πειστικωτέραν χριστιανικὴν μαρτυρίαν εἰς τὸν πολυτρόπως δοκιμαζόμενον σύγχρονον κόσμον! Ταῦτα ἀντὶ τῶν Δώρων τῶν Μάγων ταπεινῶς προσάγομεν πρὸς τὸν ἐν σπαργάνοις Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης! Ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι συμπροσκυνοῦν μεθ' ἡμῶν τὸν Τεχθέντα Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ οἱ ἀγαπητοὶ συλλειτουργοὶ ἡμῶν ἐκλεκτοὶ Ἱεράρχαι ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ

ἱεροῦ καταλόγου, καθὼς καὶ ὁ συμπροσευχόμενος χριστῷ-νυμος λαός. Καὶ βλέποντες τοῦτο, «χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ καὶ ἀγάλλονται σήμερον»!

Γνωρίζομεν, Μακαριώτατε, ὅτι ἀπὸ 1ης προσεχοῦς Ἰανουαρίου ἡ Βουλγαρία εἰσέρχεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν κύκλον τοῦ Εὐρώ. Καὶ ἡ εὐχάριστος ἔκπληξις ὅλων εἶναι ὅτι τὸ νόμισμα τοῦ Εὐρώ τῆς χώρας Σας θὰ φέρῃ ἀνάγλυφον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ρίλας! Τοῦτο μαρτυρεῖ πανηγυρικώτατα καὶ ὑπογραμμίζει τὸν ἄρρηκτον δεσμὸν τοῦ Βουλγαρικοῦ Ἔθνους μὲ τὴν ἁγίαν Ὁρθόδοξον Πίστιν ἡμῶν! Ταυτοχρόνως δὲ δίδει καὶ μίαν ἡχηρὰν μαρτυρίαν ὅτι ἡ οἰκονομία δὲν δύναται νὰ νοῆται αὐτονομημένη καὶ κινουμένη ἀπὸ ἀλγορίθμους καὶ ψυχροὺς ὑπολογισμούς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀναφορὰν πρὸς τὴν Θεῖαν Οἰκονομίαν τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, προορισμὸς τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι ἡ κάλυψις γηίνων μόνον ἀναγκῶν, ἀλλὰ εἶναι ὁ ἁγιασμὸς καὶ ἡ κατὰ χάριν θέωσις! Τὰ ἀνθρώπινα πράγματα δὲν λειτουργοῦν ὑπὲρ τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντος τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἐκτυλίσσωνται ἄνευ σεβασμοῦ πρὸς τὰς πνευματικὰς ἀξίας. Ἡ ἀγνοοῦσα τὸν Θεὸν καὶ τὸν αἰώνιον προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου «ιδιόνομος οἰκονομία» ὁδηγεῖ ἀναποτρέπτως εἰς διάσπασιν τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς καὶ, τελικῶς, δὲν εὐνοεῖ οὔτε τὴν καλῶς νοουμένην οἰκονομικὴν πρόοδον.

Ἡ Βουλγαρία, διὰ τῆς ἀξιεπαίνου ἐπιλογῆς τοῦ συγκεκριμένου κέρματος, δίδει εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν οἰκογένειαν καὶ πέραν αὐτῆς τὸ μήνυμα τῆς χριστιανικῆς ἀντιλήψεως περὶ τοῦ χρήματος, ἡ ὁποία ἐν τέλει δὲν εἶναι ὁ ἰδιοτελής πλουτισμὸς, ἀλλὰ ἡ ἐνέργεια τῆς ἀγάπης! Τῆς ἀγάπης τοῦ Σαρκωθέντος Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἐβίωσε πλήρως καὶ ἐδίδασκεν ὁ ἀρνητὴς τοῦ χρυσοῦ τῆς δαψιλοῦς βασιλικῆς δωρεᾶς Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Ρίλας! Αὐτὸ ἀκριβῶς ἦτο καὶ τὸ μήνυμα τῶν Βυζαντινῶν νομισμάτων, τὰ ὁποῖα συνηθέστατα ἀπεικόνιζον ἐπὶ τῆς μιᾶς ὀψεως τὴν μορφήν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ! Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν ἀξιομίμητον πρωτοβουλίαν τῆς Πατρίδος Σας καὶ νὰ εὐχηθῶμεν τὸ ὠραῖον μήνυμά της νὰ γίνῃ πλήρως καὶ εὐρύτατα ἀντιληπτόν!

Εἰς τὴν Πόλιν ἡμῶν, Μακαριώτατε, καθὼς καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς Χώρας ταύτης, ἀνάμεσα εἰς τοὺς πιστοὺς διαφόρων ἐθνικῶν προελεύσεων, διαβιοῦν καὶ πολλοὶ

Βουλγαρικής καταγωγής Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀδελφοί, οἱ ὅποιοι, ὅπως καὶ οἱ λοιποί, ἀπολαύουν ὅλης τῆς στοργῆς καὶ τῆς ποιμαντικῆς μερίμνης καὶ προστασίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μετὰ σεβασμοῦ πρὸς τὴν γλωσσικὴν αὐτῶν καὶ εἴ τινα ἄλλην ἐθνικὴν ἰδιαιτερότητα, ὡς τέκνα λίαν ἀγαπητὰ καὶ ἐπιπόθητα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως. «Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην» ἐνταῦθα, ἀλλ’ ὅλοι εἴμεθα «εἷς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. γ’, 28), μακρὰν οἰασθήτινος διακρίσεως! Θὰ τὸ διαπιστώσετε καὶ αὐτοπροσώπως, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν αὐριανὴν Πατριαρχικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν Σας ἐν τῷ παρακειμένῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Καὶ ὑπὸ τὴν ἀμείωτον ποιμαντικὴν μέριμναν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως – Νέας Ρώμης καὶ τοῦ καλοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου τῆς Κοινότητος Ὁσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου τοῦ καθ’ ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κ. Χαρα-λάμπους Nichev, οἱ ἐνταῦθα Βουλγαρόφωνοι πιστοὶ εὐδοκιμοῦν πνευματικῶς καὶ κοινωνικῶς εἰς τὴν Χώραν ταύτην, σεμνυνόμενοι διὰ τὴν κληρονομίαν καὶ παράδοσιν των! Μέλη δὲ διακεκριμένα τῆς Κοινότητός των ἐτιμήθησαν ἐπαξίως καὶ δι’ ἐπιζήλων ὀφφικίων τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐν Νικαίᾳ Ἁγία Πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, τῆς ὁποίας τὴν χιλιοστὴν ἐπτακοσιοστὴν ἀμφιετηρίδα ἐωρτάσαμεν πολυτρόπως κατὰ τὸ λῆγον ἔτος, μᾶς ἔδωκε μεγάλα μηνύματα ἐνότητος ἐν τῇ ἀληθείᾳ τῆς Πίστεως καὶ τῇ ἀκριβείᾳ τοῦ Ὁρθοδόξου Δόγματος. Οἱ Πατέρες ἡμῶν μᾶς δεικνύουν τὴν ὁδὸν καὶ διὰ τὴν σήμερον καὶ διὰ τὴν αὔριον. «Ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ» (Ἐφεσ. δ’, 15), «σύμψυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες» (Φιλιπ. β’, 2), καλούμεθα νὰ δώσωμεν τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν ἐν ἀγνώσειᾳ ἀληθείας πολλῇ ταλανιζόμενον σύγχρονον κόσμον, τὸν ἐν ἀδικίαις καὶ πολέμοις καὶ διχοστασίαις καὶ μάχαις καὶ ἔρισι δεινῶς δοκιμαζόμενον, ὡς γνήσιοι Αὐτοῦ Μαθηταί, ὡς «Φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. ε’, 14), ὡς «ἄλας τῆς γῆς» (Ματθ. ε’, 13), κατὰ τοὺς λόγους Του. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦτο θὰ συμπορευθῶμεν ἀπὸ κοινοῦ καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν οἴων γενικωτέρων ἐκκλησιαστικῶν, κανονικῶν καὶ θεολογικῶν ζητημάτων τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἀφορῶντες μόνον εἰς τὸν συνιστῶντα ἑαυτὸν ὡς Τὴν Ὁδόν, Τὴν Ἀλήθειαν καὶ Τὴν Ζωήν, καὶ εἰς τὴν «οἰκοδομὴν τοῦ σώματός» Του (Ἐφεσ. δ’, 12), πρὸς σωτηρίαν καὶ ἁγιασμὸν πολλῶν.

Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις, ἀγαπητοί, καλωσορίζομεν καὶ πάλιν ἐν θερμότητι ἀγάπης καὶ πλησμονῇ τιμῆς τὸν Μακαριώτατον Ἀδελφὸν Πατριάρχην Βουλγαρίας, τὸν καὶ νεώτερον τῇ ἡλικίᾳ ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν, ἀλλὰ καὶ πολὺν τῇ φρονήσει κύριον Δανιὴλ καὶ τὴν τιμίαν Συνοδείαν Του. Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν Σωτηρίαν Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, Μακαριώτατε ἅγιε Ἀδελφέ! Καὶ ἔστι, καὶ ἔσται πάσας τὰς ἡμέρας! Ἀμήν!